

---

1 / 3

Nhật, phở luôn luôn nhúng nhúng nam giới. Trong trường hợp nam sinh bao giờ cũng có vẻ lờn lờn trong khi nếm sinh luôn luôn chộp phở thì t, không bao giờ tranh cãi để thong thả, thói quen này đã nhúng nhúng đến cuốc sống gia đình khi các em lớn lên. Công sự, thì ngay nhúng nhúng đàn ông có chức vụ thấp như lao công, tài xế cũng không có vẻ gì là nhún nhúng, lẽ phép để vẻ nhúng thì u n đã t t nghi p để h c, gi nhúng ch c v cao h n. Trong cu c sống gia đình, ch nhúng nhúng đàn ông s v m i v nhà sau gi bãi s, còn nhúng nhúng trường ph khác thì đi thong ra quán rượu, nh u nh t say s a, có khi g n n a đêm m i v đ n nhà. Nhà nhúng nhúng đàn bà đã lo cơm nước cho con cái, cho con đi ng. Nhúng nhúng ch ch ng v, cúi đầu chào th t sâu, qu g i lo c i giày l t v cho ch ng, diu ch ng vào phòng t m, trong khi áo qu n m i đ thay đã s n sàng. N u ông ch ng có ói m a thì đã s n sàng xô ch u, lo lau chùi. Trong gia đình th ng v con ăn tr c, ch ng dùng b a sau. Khi có tiệc tùng thì mâm đàn ông, đàn bà riêng, mâm đàn ông lúc nào th c ăn cũng nh u, t t h n l i có r u kèm theo.

Có lẽ cũng nh ngày xưa n c ta, nhúng nhúng vẻ lo h t v c trong gia đình, nhúng nhúng đàn ông ra ngoài làm v c, đem ti n v và phát ti n ch m i ngày cho v. Nhúng nhúng không bi t l ng ch ng bao nhiêu và không bao giờ đ t câu h i v ti n b c v i ch ng.

N u nhìn nhúng nhúng Nhật theo l i này, thì hi n nay nhúng nhúng đàn bà Việt cũng không kém gì v cùng cách và s ph n. Bây giờ, cũng nh bên Nhật thì tr c, ch có đàn ông s v m i mò v nhà sau gi tan s, còn nh các b c “h o hán”, “anh hùng” thì ph i theo b n bè ra quán nh u, do đó ngày nay k ngh nh u nh t trên hè ph, trong trà đình, t u quán tr nên t ng b ng “trăm hoa đua n”, không ph i ch Saigon mà n r kh p các làng xóm xa xôi. V có th buôn thúng bán b ng, đ u ch cu i xóm, nh ng ông ch ng v n là khách hàng quen c a nh ng quán nh u, thanh lâu, ít quan tâm đ n v c gia đình hay con cái. Do v y, trong m t cái qu ng cáo “bán gái” ra ngo i qu c tr c đây, nhúng nhúng ta đã nêu lên khuy t đi m c a nhúng nhúng đàn ông Việt Nam l i bi ng, không bi t lo cho gia đình, lâu lâu còn “th ng c ng tay, h c ng chân” v i v nhà.

Trong khi M, đàn ông ch đ c x p sau chó mèo, th nh th ng ph i r a chén bát, hút b i, làm v n, thì Việt Nam ngay c “th i m c a”, đàn ông đi làm v n m đ c báo, hay xem truy n hình hay ngoi quán nh u. Do đó, nh u đ ng mầy râu M c m th y b thì t thoi, trong khi không có đ u ki n làm ch m t đóa hoa anh đào thì t m th i s h u m t bông b p, v l y v Việt Nam, ít ra thì trong tu n trắng m t cũng đ c đ th a, r u có nhúng nhúng rót, ăn th m chỉ cũng có nhúng nhúng đút, đ c làm “chúa” m t th i gian.

Ch ti c là Nhật đã có B “Nam N Bình Quy n” đ đòi cho đàn bà lên ngang t m v i đàn ông, nh ng Việt Nam v n ch a ai có sáng ki n l p ra m t cái b nào để tranh đ u cho đàn bà kh i b đi m nh c, kh i b bán ra n c ngoi làm đi m hay làm v nhúng nhúng ta. Ch ng qua là vì n c Nhật ngày xưa coi r đàn bà nh ng không h coi r danh d c a dân t c và t qu c. M t chuy n tàu đ, m t chi c c u gẫy cũng đòi h i s ra đi trong trách nhi m c a nh ng viên ch c liên h, không ph i có nh ng v c t n h i tày tr i cho qu c gia mà b n kh n n n v n nham nh nói nói, c i c i bắm l y cái gh.

Cái b mang tên “Nam N Bình Quy n” trong tân chính ph Nhật có th làm cho chúng ta b t c i v i ý nghĩ xem th ng, nh ng đ ng th i chúng ta cũng nh n th y s can đ m và l ng

thì n c a ng i Nh t, truy n th ng coi r đàn bà t đ i ông cha, ch a s a đ i đ c trong thành ki n c a con ng i, đang đ c c g ng s a đ i b ng nh ng bi n pháp hành chánh, đó là công vi c c a cái b m i, có v l th ng này.

Còn ng i Vi t chúng ta ngày x a cho vi c “l y v Nh t” là sung s ng h n h quan ni m l y v Nh t thì đ c h u h , đ c ph c v h t mình. H không bao gi th y đ c v là ng i b n đ ng, là ng i chia ng t x bùi, cùng xây đ ng mái m gia đình và nuôi d y con cái. Ng i ta ca t ng vi c “l y v Nh t” ch ng qua là nói đ n thân ph n nô l , ph c tùng c a ng i đàn bà, v a là nô t , v a là đ gi i quy t sinh lý cho ng i đàn ông, v a là cái máy đ s n xu t ra nh ng đ a con n i dôi. Trong khi đó ng i đàn ông l i hãnh di n là ông “ch ”, ông “chúa” có quy n s d ng, sinh sát mà ng i v là k tòi đòi. T c l “l y h u” c a ng i Vi t Nam ngày x a đã đ a bao nhiêu ng i đàn bà, t ng là có m t t m ch ng, nh ng thân ph n h không khác gì m t k tòi t , v a ph c v gia n ng, v a h u h ch ng và “nàng h u” đ i v i ng i v c trong nhà cũng ch ng khác chi m t “con ”.

Có l trên đ i này đi tìm m t ng i v theo đúng nghĩa c a nó khó, còn đi tìm m t k tòi đòi là chuy n d . Ng i x a l i cho r ng “tìm tri k n i b n bè là đi u d , tìm tri k n i v ch ng là đi u khó ki m, tìm tri k n i vua tôi là đi u không t ng...” Nh ng ai tìm đ c s tri k n i ng i v xem nh là ng i ch ng đ t đ c h nh phúc.

M t tri t gia đông ph ng cho r ng ng i v hoàn h o là ng i v bi t: lúc thì đóng vai m t ng i m , lúc thì ch , lúc thì em, lúc thì b n và lúc thì là k tòi t . Cái th i c a nh ng b o chúa đã qua, quan ni m “ch ng Chúa v tôi” cũng đã l c h u. Thôi thì c ăn cơm Tàu, ở nhà M cho sung s ng t m thân, nh ng có l nên g t r a cái t t ng “l y v Nh t”. M i cách đây vài ch c năm thôi, có nh ng ng i đàn bà Vi t Nam đã qu g i c i giày, l t v cho ch ng, cho nh v y là ng i v nhu mì, đ m đang, không khác gì cung cách c a ng i v Nh t. S ích k , tr ch th ng, ch bi t yêu b n thân đã làm cho nh ng ông “ch ” ch ng hành x không khác gì k t t phu.

Chuy n “nam n bình quy n” coi v y mà không ph i d th c hi n.